

Sebevražda

H.N.F.

Mé tělo nosí život, hýbe se a dýchá.
A čím je pro mě bytí, co nám život chystá?
Jediná je božská, ta brána ke svobodě,
snad už stokrát jsem ji v duchu prožil,
skutečná čeká na mne.
Kde je pomoc přátel nebo té, co líbá?
Věříš v zapomnění, život dál utíká.
To není ve vaší moci, smrt si nás vybírá,
tak co je sebevražda, to kouzlo, které dýchá?
Majetek, co zůstal, bude rozebraný,
nikdo z pozůstalých, nebude potěšený.
To proto já žiju, božská sebevražda,
má podobu krásky, která líbá mě a laská.

Magicky přitahuje, prosí, škemrá, žádá.
Ona prý je zázrak a nad ní není žádná.
Já však uvěřit jí nechci, jsem přece k životu stvořen,
tak kdo jí odežene, tu myšlenku s provazem?

Je těžké se jí bránit, a těžce využívá to,
co nám život schystal a co karta říká.
Sebevražda čeká, na tvou slabou chvíli,
pak si pozdě uvědomíš, že ses asi zmýlil.